



۲۰۱۹/۱۰/۲۳



دوکتور محمد اکبر یوسفی

## سخت ترین وظیفه در جهان!

(بخش هشتم)

یادداشت: این بخش بتاریخ ۲۰۱۴/۱۰/۲۶ نشر شده است، حال، به آدرس "آریانا افغانستان آنلاین"، جهت نشر دوباره تقدیم است.

"افغان ها را نمی توان خرید، اما می توان کرایه کرد. تا حد معین، این کلتور کرایه، در قرن ۱۹ از جانب برتانوی ها عملی

شده است، که حال هم رویدست گرفته شده است" (از مصاحبه با "پروفیسر داکتر گنراد شیتز"، پوهنتون "بن"، در رابطه با "کنفرانس بین المللی در لندن در سال ۲۰۱۰م، در مورد خروج قوای "ناتو" از افغانستان، که موضوع باز نمودن راه "مذاکره" با "طالبان معتدل" و هم چنان موضوع "خریداری" قوماندانان جنگی طالب را در بر داشته است.) "آیا "رهبران فعلی هم کرائی نخواهند بود؟"



به تاریخ ۷ دسمبر، ضمن اینکه از عدم رضایت برخی ها در رابطه با این حکومت موقت، بشمول نا رضایتی ها باطنی دولت پاکستان گزارش می یابد، در یکی از شماره های همان روز، هم چنان خبر داده می شود، که پاکستان در تلاش کسب نفوذ خود، در "اداره جدید افغانستان" می باشد. در پایان این تصویر می نویسد که "پاکستان درین معامله از هجوم مهاجرین استفاده می کند."



(پاکستان دومین خانه برای کرزی و فاطیل او بوده است.)

Friday, 7 December, 2001, 16:37 GMT  
Bin Laden fighters make a stand



(تحت حمله از آسمان و زمین)  
Under attack from the skies and the ground

در عین حال، درین خبر می نویسد که: " جنرال پرویز مشرف، رئیس جمهور پاکستان، با حامد کرزی به تلفون "ستلایت" او، در افغانستان، زنگ زده است، شخصاً برایش تعیین او را بحیث رئیس اداره جدید موقت در کابل، تبریک گفته است. در عین حال هر نوع کمک ممکن را در امر اعمار مجدد افغانستان به اداره جدید، به زبان آورده است. این حرکت بعنوان یک عرضه جدی از جانب اسلام آباد، بخاطر تدفین گذشته، به حساب می آید، زیرا اکثریت گروپ های سهیم در اداره جدید، به نسبت حمایت پاکستان از رژیم طالبان، از جمله دشمنان قسم خورده پاکستان شمرده می شوند."

گزارشگر، در پایان عکس "جنرال پرویز مشرف، رئیس جمهور پاکستان" می نویسد: "پاکستان علاقمند است، تا در برابر اداره جدید افغانستان، آمادگی برخورد لازم، داشته باشد."

خبرنگار به ادامه علاوه می کند: "پاکستان ممکن هنوز هم یک قید جدی، کتمان شده، در باره ترکیب و ساخت اداره مؤقت، داشته باشد، بخصوص در باره سهم نسبتاً کمی که به "اینتی" پشتون داده شده است. اما کم از کم درین مرحله، فیصله بعمل آورده است، که از بحث در مورد اجتناب ورزد". درین گزارش در مورد "فکتور کرزی" می خوانیم: "آنچه باعث خوشی پاکستان گردیده است، همانا فیصله جلسه "بن"، مبنی بر تعیین یک رهبر پشتون شناخته شده، حامد کری در "رأس" اداره مؤقت، می باشد. او و دیگر اعضای فامیل اش، چندین سال در پاکستان، زندگی کرده اند. با این کشور، مانند خانه دوم، برخورد می کنند. حتی در روز هائی که اسلام آباد، از طالبان حمایت می نموده است."

بنابراین طوری که ژورنالیست می نویسد: "**جای تعجب نیست که رئیس جمهور مشرف، اولین رهبر یک کشور در جهان بوده**



(تصویر تاپاب از ملا عمر گریزان)



A rare picture of the elusive Fuleh Omar

است، که شخصاً به آقای کرزی زنگ زده است، تا انتخاب او را پرايش تیریک گوید. خیلی زود، بعد از آن، بر حسب همین خبر، تلویزون دولتی پاکستان گزارش مفصلی را در باره سقوط قندهار و ختم دوره طالبان در افغانستان بدست نشر می سپارد. چنین یک "خوشبینی" را خبر دهنده، در مطابقت با موقف حلقات رسمی نمی داند. بسیاری از افغان های مقیم در پاکستان و ناظرین حوادث، این توافق را برای کابل، بهترین حق انتخاب دانسته اند. برخی ها، بعنوان توصیه به اسلام آباد، خواهان تغییر جدی مشی سیاسی آن، در رابطه با افغانستان شده اند. آنها می گویند، که به عوض فشار آوردن ایجاد حکومت جانبدار پاکستان، باید تلاش صورت گیرد، تا در کابل چنان اداره برقرار گردد، که خصمانه نباشد."

خبر نگار هم چنان خبر می دهد: "اما ناظران پاکستانی دیگر هم موجود اند، که در رابطه با "پالیسی" آنکشور با افغانستان، طور دیگر فکر می کنند و می گویند که این توافق ای که در "بن" صورت گرفته است، هیچگاه کار نخواهد کرد. "بعضی از "انتقادات"، نقل قول یافته، از زمان قبل از طالبان نشان می دهد، که "چنین یک پروسه"، باعث بی نظمی و مغشوشیت بیشتر خواهد شد.

درین رابطه گزارشگر "بی بی سی"، هم چنان خبر می دهد: "مقامات عالی رسمی، که در معاملات با امور افغانستان سر و کار دارند، چنین امکان را رد نمی کنند. آنها می گویند، کوشش ها برای ایجاد یک اداره فعال و مؤثر ناکام خواهد شد، و جنگ ها دوباره میان گروپ های مسلح رقیب در خواهد گرفت."

اما علاوه می خوانیم: "لیکن آنها جداً معتقد اند، که تلاش های بین المللی برای صلح و احیای مجدد و نوسازی در کشور پاره پاره، با فیصله که از جانب ایران و پاکستان، به عنوان یک تقرب مشترک برای افغانستان پذیرفته شود، نقش مهمی را در تأسیس یک اداره با ثبات در کابل ایفاء خواهد نمود."

در همان روز جمعه، ۷ دسمبر ۲۰۰۱م، دو روز بعد از "امضای" توافق "بن"، گزارشگر هم چنان از صفحات روزنامه ها و نشرات که در باره "آگاهی در گذشت" و به اصطلاح "مربوط وفات طالبان" خبر داده اند، می نویسد: "تصمیم طالبان در باره تسلیمدهی قندهار، روزنامه ها را به نوشتن "آگاهی در گذشت" در باره رژیم آنها، متوجه ساخته است. از یک نشریه بنام "دیلی میل (Daily Mail)" چنین نقل می کند: "این انجام یکی از افراطی ترین رژیم در جهان شمرده می شود، که با تسلیمی ملا عمر، علایم مرگ طالبان، بعنوان یک قوت نظامی سیاسی را نشان می دهد." در خبر علاوه شده است: "رسماً، بن لادن را تنها، به جنگ می مانند."

طوری که درین تصویر انتشار یافته، روز جمعه، ۷ دسمبر ۲۰۰۱م در صفحه "انترنتی"، "بی بی سی" می بینید، گفته می شود که "جنگی های بن لادن" از جانب خود "مقاومت نشان می دهند." در پایان تصویر، هم چنان تذکر داده می شود که، از "فضا و زمین تحت آتش قرار داده شده اند." این حملات را "جنگی های بن لادن با راکت و "هاوان"، جواب می داده اند."

درین ساحه، در قطار همکاران داخلی، قوای ایالات متحده آمریکا و قوای خاص "برتانوی"، منجمه قوماندان "حضرت علی" (از "روابط او با ایران نیز حکایت شده است.)، از مربوط بودن او به "جمعیت اسلامی افغانستان"، نیز نام برده شده است. همین افراد هم باید از مربوطات "حضرت علی" بوده باشند که "بمب باری ها" را مشاهده می کنند. از شدت جنگ هم چنان در زمانی یاد می گردد که، واحد های "اتحاد شمال"، برین مجتمع هجوم می برند، سخنگوی آنها، اظهار می نماید: "بن لادن" را در "توره بوره" نیافته اند. در ماه دسمبر وسیعترین گزارشات، بدست نشر سپرده شده است. در همین گزارش که از جنگی ها، به عنوان "سخت جان ها" نام برده شده است، جریان عملیات را در منطقه "کوهستانی" "توره بوره" نشان می دهد. حدس می زده اند، که شخص مورد نظر آنها، "بن لادن"، در زیر "زمینی" های این منطقه، مخفی خواهد بود. در همین گزارش هم چنان از احتمال عبور او به "پاکستان" سخن گفته شده است. یک زمان، خیلی بعد، از زبان "**گلبدین حکمتیار**" امیر حزب اسلامی افغانستان، حکایت شده است، که افراد او در کنار رفتن "بن لادن" از خطر، کمک کرده اند.

حتی در همان روز هایی که از "تعقیب" جنگی های "بن لادن" و شخص خودش گزارشات، به گوش می رسیده است، در عین حال، در مورد فیصله بر سرنوشت "ملا محمد عمر" نیز، تبصره ها گرم بوده است. در پایان همین تصویر، خبر نگار برداشت خود را، از خلال جمع آوری افکار و اظهارات عامه، بطور خلاص چنین بیان می دارد: "در صورت حکم جزا به



(بچه ها در اطراف مغاره توره بوره می جنگند) (تحلیل: تغییر نقش برای ارتوی ایالات متحده)  
(ایالات متحده هنوز هم به جنگی های ضد طالب ضرورت دارد)

ملا عمر، احساس مختلط وجود خواهد داشت." گزارشگر "بی بی سی"، "راجر هاردی" (Roger Hardy) تحت عنوان یک "رپور تحلیلی" می نویسد: "محل اقامت رهبر طالبان، ملا عمر معلوم نیست. اما حال وقتی قوای او در ولایت جنوب، قندهار تسلیم شده اند، توجه به موضوعی جلب گردیده است، که هرگاه گرفتار شود، با او چه خواهد شد." در پایان عکس ملا عمر همین ژورنالیست می نویسد: "این تصویر کمیاب ملا عمر است، که از گرفتن عکس اجتناب می ورزیده است."

همین تحلیلگر هم چنان می نویسد که: "امریکایی ها نمی خواهند که او فرار بتواند، رهبر اداره مؤقت (دو روز از

اعلان انتصاب او گذشته، تا حال چوکی را اشغال نموده است.) کشور، حامد کرزی می گوید، که او "**باید به عدالت بین المللی سپرده شود.**" این خبر نگار در باره سوالی که: "افغان ها خود شان چه فکر می کنند؟"، با نشر این عکس "کمیاب" ملا محمد عمر چنین جواب می دهد: "کسانی که در تحت رژیم طالبان زیاد رنج برده، صدمه دیده اند، خاصاً گروپ های اقلیت، در شمال افغانستان، خوشحال خواهند بود، هرگاه ملا محمد عمر، محکوم به جزا گردد. اما در قطار پشتون ها، گروپ "ایتنی" که طالبان اکثریت حمایت را از آنها، دریافت داشته اند، احساس آنها بیشتر مختلط خواهد بود. بعضی از پشتون علیه او، به نسبت سیاست ستمگرانه طالبان، قرار گرفتند. زیرا کشور قیمت سنگینی را نسبت به سیاست اتحادی او با "اوساما بن لادن" و "جنگی های خارجی" او پرداخته است. لیکن پشتون های دیگر، در هردو جانب، در داخل افغانستان و در اطراف سرحد با پاکستان، احساس تحقیر خواهند نمود، در صورتی که ملا محمد عمر محکوم به جزا شود و محاکمه شود."

به ادامه می خوانیم: "در مورد اینکه چه کسی صلاحیت حکم جزا به رهبر طالبان دارد، یک موضوع حساس است. این امر می تواند واضح گردد، که چرا حامد کرزی - کسی که فقط به تازگی بحیث رهبر مؤقت کشور تعیین شده است - گفته است: **در قدم اول سرنوشت ملا عمر موضوعی است که افغان ها باید تصمیم بگیرند.** متعاقباً از حمایت این موضعگیری تغییر

کرد، وقتی که در باره احساس امریکایی ها درین رابطه صراحت حاصل نمود، **حال می گوید که "ملا عمر باید، در برابر عدالت بین المللی قرار گیرد"**.

با نقل از روزنامه "دیلی تیلیگراف" (*Daily Telegraph*) "می نویسد که، این روزنامه، "بروز و سقوط طالبان را ترسیم" نموده، می نویسد که افغان های "معتدل"، که زمانی از جنبش اسلامی، بحیث یک قوت آورنده صلح و نظم حمایت نموده اند، لیکن در نهایت، رهبران طالبان متمایل به حمایت از "بن لادن" شده اند، این قدم باعث گردید، تا ملا عمر در بخش حمایت مردم کشور خود، قیمت بزرگ در مقابل این دوستی بپردازد.

گزارش باز هم، می رساند، که بسیاری از اخبار، پیشرفت در مراحل مختلف، "کمپاین" ضد "ترور" تحت رهبری امریکا را نظاره می کنند. سرمقاله "د میرر" (*The Mirror*) "می گوید: "افراطیت از افغانستان بحیث پایگاه استفاده خواهد کرد، تا زمانی که قوای صلح سازمان ملل متحد به برقراری دوبار ثبات موفق گردد، و مسئله مهاجرین حل و فصل شود."

درست در مطابقت با مشی کشور های "ناتو" و "اتحادیه اروپایی" و توصیه هائی که این کشور ها در جلسات اختصاصی آنها، که موازی با زمان جریان کنفرانس "بن" صورت گرفته و گفته بودند، که برای موفقیت این پروگرام، "جنگ علیه ترور ..."،

باید از طریق پرداخت "**رشو**"، در تحت نام "**کمک پولی**" به کشور های منطقه بخصوص "**ایران**" و "**پاکستان**"، همکاری آنها، جلب گردد، ممکن بی ربط نبوده باشد، که در همان روز هفتم دسمبر ۲۰۰۱م، "صندوق وجهی بین المللی"، قرضه ای را به حجم ۱/۳ میلیارد دالر به پاکستان، برای مبارزه با "فقر" در پاکستان، خبر می دهد.



بتاریخ ۷ دسمبر ۲۰۰۱م، ۲ روز بعد از "انتصاب" جناب حامد کرزی، در مقام اول رهبری اداره موقت "انتخابات شکلی" از جانب هیأت

Friday, 7 December, 2001, 03:59 GMT  
**Row brews over Taliban deal**



The US military is still actively pursuing al-Qaeda  
Friday, 7 December, 2001, 14:35 GMT  
**Analysis: Deciding Mullah Omar's fate**



Friday, 7 December, 2001, 13:47 GMT  
**World 'safer' after Taliban surrender**



US Foreign Secy Colin Powell meets Mr Siddiqi

های "چهار گروه" معلوم الحال، طوری که در سطر فوقانی تصویر، که در آن روز "بی بی سی" تحلیلی ارائه داشته است، می خوانیم: "تحلیل: تغییر نقش نظامیان ایالات متحده" و در پایان می نویسد: "ایالات متحده تا الحال به جنگی های ضد طالب نیاز دارد". در گزارش همین روز "بی بی سی"، عکس همان پسرک را که در صفحه قبل می بینید، بدست نشر سپرده است، در سطر پایان عکس می خوانیم: "بچه ها در اطراف "توره بوره" می جنگند". در رسیدن به قدرت، این "آقایان"، ممکن این بچه ها، مجبور "کمایی"، لقمه نانی هم بوده باشند. این تمویل کنندگان جنگ کی ها بوده اند؟

تسلیمی "طالبان" مسلح در قندهار در عین حال، طوریکه "تحلیلگر" می نویسد، در "نقش نظامیان ایالات متحده امریکا تغییر" رخ داده است. در پایان تصویر می خوانیم: "ایالات متحده هنوز هم به جنگی های ضد طالبان نیازمند است".

معلوم نیست که جذب افراد جدید، بر موقف افراد و رهبران "اتحاد شمال"، که در آغاز "عملیات" در ۷ اکتوبر ۲۰۰۱م، بحیث "بدیل" رژیم طالبان، درین کشور تعیین شده بودند، چه تأثیر وارد آورده باشد. ممکن رقابت هائی هم تحریک شده باشد. در عکس بعدی می بینیم، که در اطراف "توره بوره"، از بچه های نو جوان یا نونهال، در جنگ کار گرفته شده است. گزارشگر بخش نظامی، در "بی بی سی"، "جانتان مارکس" (*Jonathan Marcus*)، در رابطه

با تسلیمی در قندهار با این جملات خبر می دهد: "با تسلیمی قندهار، جنگ ایالات متحده علیه رژیم طالبان ممکن به انجام رسیده باشد". اما چنین به نظر می رسد که عملیات نظامی، برای یک مدت ادامه خواهد یافت. زیرا قوای خاص ایالات متحده



با متحدان افغان آن، در تعقیب و شکار سران "القاعده" و رهبران "طالبان" که از آنها، حمایت می کنند، درگیر اند... در همین "راپور" گفته شده است، که "عملیات های نظامی برای یک مدت، قوای خاص ایالات متحده و متحدان افغانی آنها، ادامه خواهند، داشت... مگر جنابان زیادی ازین "حاکمیت" درین جنگ برای رسیدن به "چوکی" شریک بوده اند.

در قسمت فوقانی و تحتانی همین تصویر از جبهه، افاده نموده است "تا آرامی در رابطه با معامله با طالبان می جوشد. نظامی های ایالات متحده هنوز هم فعالانه، در تعقیب "القاعده" درگیر است." در متن گزارش تکراراً تذکر می دهد که: "نظامی های ایالات متحده فعالانه مصروف تعقیب "القاعده" بوده، در عین حال ایالات متحده، با قوت موضوع عفو رهبر طالبان ملا محمد عمر را رد نموده است، بعد از اینکه این مفکوره را رهبر جدید افغانستان تحت حمایت ملل متحد، بلند کرد..."

در همین گزارش از زبان وزیر دفاع ایالات متحده، "دونالد رفسفیلد" (Donald Rumsfeld) "مانع آن گردیده است، که به "عمر"، کسی که متحد "اوساما بن لادن"، متهم به ترور، شناخته شده و واشنگتن در تعقیب آنست، اجازه دهد، تا "در بزرگی و شأن زندگی کند." در عین زمان گزارشگر، با تکیه برین مرجع، متذکر می گردد، که "موضوع هر طالب تسلیم شده باید با موافقت و تصویب ایالات متحده صورت گیرد." در همین گزارش هم چنان از آدرس سخنگوی طالبان در پاکستان، چنین خبر می دهد: "عمر و قوای او در قندهار آمادگی برای تسلیمی سنگر آنها، به روز جمعه می گیرند، بر اساس تفاهمی که به رهبر اجازه داده می شود، تا مصوون، در خانه خود زندگی کند." متصل همین اظهار سخنگوی طالبان، خبرنگار "بی بی سی" از "صدر اعظم موقت افغانستان، حامد کرزی"، به "بی بی سی" گفته است، که "پرای عمر عفو صدق خواهد کرد، در صورتی که تروریزم و جنگی های اسلامی خارجی را محکوم کند." در یک جمله دیگر عین مفهوم را بدین متن از زبان "رمزفیلد" و "حامد کرزی" بالترتیب نقل قول می کند: اول جواب "رمزفیلد" در برابر سؤالی که "آیا عمر در منطقه قندهار یا کدام محل دیگر افغانستان، در "جاه خود زندگی" می تواند؟، جواب آن بوده است: "نه".

طوری که در تصور وزرای خارجه ایالات محده امریکا و برتانیه، بالترتیب آقای "کولن پاول" (سمت چپ) و آقای "جک سترا" (سمت راست) در حال "احوال پرسی"، نشان می دهد، هر دو جهان را با تسلیمی "طالبان" مصوون تر تعریف نموده، از زبان "سترا" به این عبارات حکایت می کند که گفته است: "به تعقیب پیروزی بر رژیم طالبان در افغانستان، جهان مصوون تر گردیده... جنگ علیه تروریزم، در دیگر کشور ها هم ادامه خواهد یافت"، در صورتی که لازم باشد. در جایی هم به این عبارت نقل می شود: "... درین چهار هفته، جهان خیلی بیشتر در محل مصوون قرار گرفته است و افغانستان هم محل خیلی خشنود تر می باشد..."



از زبان "حامد کرزی، بحیث صدر اعظم موقت افغانستان" که در آنزمان در "قندهار" اقامت داشته و هنوز، اشغال وظیفه ننموده بود، چنین نقل می کند: "او باید به صراحت و قابل دید، آنها را ["القاعده"] تقبیح نماید و طلب محاکمه آنها را بزبان آورد. در چنان حال ما ممکن بتوانیم به او کمک کنیم..."

موضعگیری "تفصیلی" وزیر دفاع ایالات متحده، "رمزفیلد"، درین گزارش بیان می گردد که گفته است: "ما ترجیح خواهیم داد، که عمر"، آن طوری که هدف نهایی ایالات متحده بوده است، "در دست عدالت و یا به عدالت سپرده شود" بشمول رهبران "طالبان و سازمان "القاعده".

یکی از مهره های معروف "طالبان" در پاکستان، "سلام ضعیف" گفته است، که عمر فیصله نموده است، تا قندهار تسلیم گردد، تا "تا زندگی و

جاه افغانها را نجات دهد." در گزارش هم چنان می خوانیم: شهر تحت محاصره قوای ضد طالبان تحت حمایت نظامیان ایالات متحده قرار دارد، در یک موقع، عمر امر داد، تا قوایش تا دم مرگ بجنگند..."

در پایان "گرافیک"، که در نقشه، قندهار را نشانی نموده است، روی یک گرافیک دیگر مطالب ذیل را تحریر نموده است: " جنگ برای قندهار :

۱. حامد کرزی می گوید که افراد او در شمال قندهار، خارج از شهر موضع گرفته اند.

۲. قوای گل آغا، بسوی میدان هوایی حرکت کرده است، بدون جنگ، اما بعد از یک هفته جنگ هولناک.

۳. یک "هیلیکوپتر" قوای بحری در پایگاه امریکائی ها در نزدیکی قندهار سقوط نمود، دو نفر جراحت خفیف برداشته اند .

ادامه دارد...



تذکر:  
هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نیشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "ارشیف" شان رهنمائی شوند!

سخت ترین وظیفه در جهان (بخش هشتم)

Yusufi\_akbar\_sakht\_tarin\_wazifa\_dar\_jahaan\_8.pdf